

Drawing by John R Hume,
courtesy of Scotland's Churches Trust

St Mary Magdalene's Church

7, Glenearn Road, Perth, PH2 0BD

Tel: 01738 336141

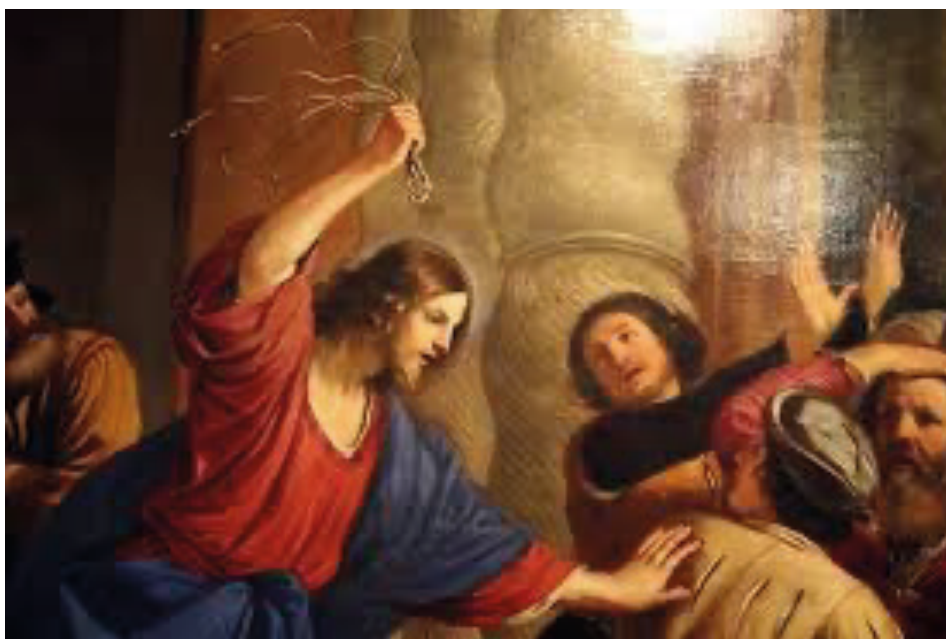
Rev. Bogdan Palka S.D.S. - Parish Administrator

Rev. Krzysztof Jablonski (07851 735590) - Permanent Deacon

PARISH MOTTO - 'THE BEST IS YET TO COME'

3 Niedziela Wielkiego Postu 3 Marca 2024

Kto jest panem mojego życia?

Dzisiejsze słowo warto zacząć od refleksji ks. Piotra Pawlukiewicza, który powiedział kiedyś m.in.: „Można w życiu nie grzeszyć, chodzić do kościoła i być abstynentem, i modlić się rano i wieczorem. Ale lejce, Panie Boże, to ja będę trzymał. Problem nie leży w tym, co ja robię. Problem leży w tym, kto decyduje. Można żyć bardzo pięknie, ale kto decyduje? Kto jest Panem tego życia?”. „Tak Bóg umiłował świat, że dał swojego Syna Jednorodzonego; każdy, kto w Niego wierzy, ma życie wieczne” (por. J 3,16). Jak wierzyć w Jezusa, który zapowiada swoją mękę i zmartwychwstanie... w XXI wieku brzmi to nienowocześnie. Ojciec posyła nam – całkowicie za darmo – swojego Syna. A jedynym

motywem Jego działania jest miłość do stworzenia, a zwłaszcza do człowieka. I jeśli słyszymy dziś: na świecie nie ma nic za darmo, to mamy przykład, że jest inaczej. Jezus pragnie być Panem naszego życia, bo przecież należymy do Niego przez chrzest.

Drogą, która prowadzi nas do Chrystusa, jest wiara. Temat wiary jest żywo obecny również w książce pt. Wady i cnoty (2021). Wśród wielu cennych spostrzeżeń zatrzymajmy się nad fragmentem, w którym znajdujemy refleksję na temat wiary wystawionej na próbę przez wątpliwość. „Diabeł wkłada w ciebie wątpliwość, kolejne zasiewa życie, a następne tragedie: dlaczego Bóg na to pozwala? Ale wiara bez wątpliwości nie rozwija się. (...) Pomyślmy, że bycie opuszczonym przez Boga stało się doświadczeniem wiary, które miało wielu świętych, a także jest udziałem wielu ludzi dzisiaj, kiedy czują się pozostawieni przez Boga, nie tracąc przy tym wiary. Strzegą daru: w tej chwili nic nie czują, ale strzegą daru wiary. Chrześcijaninowi, który nigdy nie przeszedł przez te stany duszy, czegoś brakuje, ponieważ oznacza to, że jest zadowolony. Kryzysy wiary nie są przejawami jej braku. Przeciwnie, ujawniają one potrzebę i pragnienie, aby coraz bardziej zagłębiać się w tajemnicę Boga. Wiara bez tych prób każe mi wątpić, czy jest to prawdziwa wiara”. Wielki Post jest szczególną okazją do odnowienia łask chrześcijańskich i oczysz-

zenia otrzymanej wiary. Bóg przeprowadza nas przez różne doświadczenia życiowe, także kryzysy naszej wiary. I pozwala wiernym – jak głosi 1. prefacja wielkopostna – „co roku z oczyszczoną duszą radośnie oczekiwać świąt wielkanocnych, aby gorliwie oddając się modlitwie i dziełom miłosierdzia, przez uczestnictwo w sakramentach odrodzenia osiągnęli pełnię dziecięstwa Bożego”. Bóg pragnie być Panem naszego życia.

Daje nam Prawo, wyrażone w Dekalogu, które chroni nas i pozwala bezpiecznie rozwijać swoją wiarę. To także wytyczne do wielkopostnego rachunku sumienia, który jest okazją do spojrzenia na nasze życie i dokonanie stosownych poprawek. Chodzi przede wszystkim, by Bogu przekazać ster naszej codzienności, by oczyścić świątynię naszego serca od nieuporządkowanych przywiązań. I oddać Panu to wszystko, co sprzeciwia się Jego woli. W ten sposób staniemy się ludźmi wolnymi, którzy będą mogli odkrywać prawdę. A prawda pozwoli nam cieszyć się radością i wolnością dzieci Bożych. Czy pozwalasz Chrystusowi burzyć i wyganiać z ciebie handel ze światem? Czy pozwalasz Mu zburzyć w sobie twoje narcystyczne przekonania o tym, że wszystko ci się należy, i że każdy powinien ci służyć, i wszystko powinno być według twoich architektonicznych planów, nakreślonych egocentrycznymi pragnieniami?

Skarżymy się, że życie nam się rozwała, rozsypuje, nie idzie nam tak, jak zamierzaliśmy, że nie realizuje się nasza egocentryczna architektura. Ale jeśli coś się rozsypuje, to tylko dlatego, że ma bałwochwalczy fundament. Jeśli twoje życie jest w rozsypce, to dobrze, bo wreszcie można oddać budowę w ręce Syna cieśli. Rozsypka to skutek fałszywego fundamentu przekonań. Czasem wydaje ci się, że jesteś wyjątkowo dobry i uczciwy, ale to może istnieć tylko w twojej wyobraźni. To, za kogo się uważasz, musi runąć, bo nie jest prawdą, tylko parawanem, za którym ukrywają się lęk, nienawiść do siebie i skrywanie bezsilności. Jest wiele pytań, które powodują, że nasz gmach życiowy pęka, smagany biczami prawdy. Jest jeszcze więcej odpowiedzi, które dają nam szansę na odbudowę. Wszystkie jednak są w Chrystusie. Jeśli z Nim umierasz, to i żyć będziesz w nowym przybytku Ducha. Nowy gmach istnienia ma być zbudowany na słowach Boga, na dziesięciu przykazaniach. One nigdy się nie zdezaktualizują.

Fr Bogdan

Spowiedź i Msza św.

Zapraszamy do udziału w polskiej Mszy św. o godz. 8:30am i 12:00pm.

Okazja do spowiedzi przed Mszą św. od godz. 11:15pm.

Korzystajmy z Sakramentu Pokuty by można było w pełni uczestniczyć we Mszy św.

MSZE ŚWIĘTE W NASZEJ PARAFII:

Poniedziałek

– Nie ma Mszy św. Parafialnej

Wtorek – Sobota

– Msze św. o godz. 9am (po angielsku)

Piątek

– Msza św. o godz. 7pm (po polsku)

Adoracja Najświętszego Sakramentu z błogosławieństwem Eucharystycznym

– Piątek od godz. 6:15 do 6:55pm.

Sakrament Pokuty (Spowiedź)

– Piątek o godz. 6:30pm (przed Mszą św.) i w

Niedzielę od godz. 11:15am (przed Mszą św.)

Niedzielną Składka (Kolekta)

Niedziela 25-go Lutego 2024 – £790.00.

Świece wotywno: £44.00 pounds

W następną niedzielę 10 marca – Druga

Kolekta na papieskie i biskupie dzieła charytatywne: Papal and Episcopal Charities (including SCIAF).

‘Bóg zapłać’ za wszystkie złożone ofiary i troskę o naszą parafię.

Kalendarz Liturgiczny

W tym tygodniu wspominać będziemy

W poniedziałek 26-go lutego

2 Tydzień Wielkiego Postu

W poniedziałek 4-go marca

Święto św. Kazimierza, królewicza

We wtorek 5-go marca

3 Tydzień Wielkiego Postu

We środę 6-go marca

3 Tydzień Wielkiego Postu

W czwartek 7-go marca

3 Tydzień Wielkiego Postu

W piątek 8-go marca

3 Tydzień Wielkiego Postu (Dzień Kobiet)

W sobotę 9-go marca

Tydzień Wielkiego Postu

Liturgia Dziecięca

Liturgia dla dzieci w naszej parafii w jedną z niedziel każdego miesiąca. Następną Msza św. dziecięca będzie 10 marca 2024 r. o godz. 12pm. Zapraszamy do uczestnictwa wszystkie dzieci!

Rekolekcje Wielkopostne - Wspólnota Polska

Ostatnim akcentem naszego przygotowania do obchodów Wielkanocy będą nasze polskie rekolekcje wielkopostne. Rozpoczniemy je piątą niedzielą Wielkiego Postu i zakończymy w środę przed niedzielą Palmową. W środę będzie Dzień Pokutny i spowiedź przedświąteczna. Rekolekcje w tym roku wygłosi ks. Krzysztof Garwoliński, Proboszcz w Parafii św. Patryka w Wishaw. Tematem tegorocznych rozważań rekolekcyjnych będą Sakramenty Święte. Polecam naszego księdza rekolekjonistę Waszym modlitwom.

Plan Rekolekcji Wielkopostnych 2024

W tym roku rekolekcje wielkopostne dla polskiej wspólnoty odbędą się w dniach od 17 – 20 marca. Hasło tegorocznych rekolekcji brzmi: „Sakramenty Święte.

Niedziela: Msza św. z nauką rekolekcyjną o g. 12pm.

Poniedziałek: Msza św. z nauką rekolekcyjną o g. 7pm. Bezpośrednio po Mszy św. spotkanie i konferencja dla dzieci.

Wtorek: Msza św. z nauką rekolekcyjną o g. 7pm.

Środa: Dzień Pokutny. Nabożeństwo pokutne o g. 6pm i spowiedź indywidualna.

Bardzo proszę o zaplanowanie sobie tych wieczorów by można było uczestniczyć w tym ważnym przygotowaniu do Świąt Wielkanocnych.

Wielki Post - Drogi Krzyżowe i Gorzkie Żale

Zapraszam do uczestnictwa w nabożeństwach Drogi Krzyżowej, które są odprowadzane w każdy piątek o godz. 7pm. Po każdej Drodze Krzyżowej wystawienie Najświętszego Sakramentu zakończone możliwością przyjęcia Komunii św. i błogosławieństwem Eucharystycznym. W ramach naszego przygotowania do Świąt Wielkiej Nocy będziemy również śpiewać Gorzkie Żale bezpośrednio przed Mszą św. o godz. 11:30am. Przeżyjmy ten święty czas w ściślejszej łączności z Chrystusem cierpiącym.

Po co są rekolekcje?

Rekolekcje są okazją do wyciszenia się oraz zastanowienia nad sobą i swoim życiem przed Bogiem i wraz z Nim. To szansa, by spotkać Jezusa, poznać Go, pokochać; doświadczyć miłości Boga i na niej budować swe życie; poznać siebie w świetle Słowa Bożego: swoje życiowe zranienia, zagubienia, zakłamania; pokonać to, co odbiera radość życia; skonfrontować swoją przeszłość i teraźniejszość z Bogiem oraz pojednać się z Nim, by żyć w wolności; odczytać

właściwie Boży plan w odniesieniu do swego życia. Kiedyś jeden z parafian został zapytany, czy był na rekolekcjach? Ten odparł: po co mi rekolekcje? Nikogo nie zabiłem, ni podpaliłem, modlę się, nie grzeszę – więc żyję w porządku wobec Pana Boga. Niech ci, co grzeszą idą na rekolekcje i do spowiedzi, ja tam nie mam z czego się spowiadać. Zapewne nie tylko ten jeden, ale wielu myśli podobnie. Czy ludziom wierzącym potrzebne są rekolekcje? Na to pytanie daje odpowiedź sam Pan Jezus i to własnym przykładem. No bo kto jak kto, ale On na pewno nie miał żadnego grzechu i tym bardziej nie musiał odprowadzać rekolekcji. Tymczasem Ewangelie opisują, że po chrzcie w Jordanie Jezus udał się na pustynię i tam czterdzieści dni przebywał poszcząc i modląc się.

Tam też jakby „nabierał mocy” do przeciwstawiania się diabłu, kiedy on zaczął Go kusić. Oczywiście Pan Jezus miał wystarczającą moc, by nie ulec złemu duchowi, a te jego rekolekcje na pustyni mają tylko nam pokazać, że trzeba czasem oderwać się od swoich codziennych zajęć, by na modlitwie, poszcząc i słuchając Słowa Bożego umacniać swoją wiarę. Znajdujemy też w Ewangelii słowa Pana Jezusa skierowane do Jego uczniów. Apostołowie z zapałem opowiadali o tym, jak głosili Słowo Boże, ilu uzdrowili i ile uczynili dobra. Chrystus wysłuchał ich i powiedział: „Pójdźcie wy sami osobno na miejsce pustynne i wypocznijcie nieco”. Na osobności Jezus wyjaśnił swoim uczniom niektóre zawiłości Jego nauki. Widzimy że i apostołowie potrzebowali rekolekcji i takie rekolekcje głosił im sam Pan Jezus. Czy my lepiej znamy i rozumiemy naukę Chrystusa i Jego apostołowie, że nie potrzebujemy jej już zgłębiać i wyjaśniać? Czy mamy może tak wielką wiarę, że nie potrzebujemy jej umacniać wspólną modlitwą, słuchaniem Słowa Bożego i sakramentami. No dobrze, mógłby ktoś powiedzieć.

Apostołom rekolekcje głosił sam Chrystus. Tymczasem do nas przyjdzie jakiś ksiądz. Chrystusa bym słuchał, bo w niego wierzę, ale w księdza nie muszę. Jeśli twierdzisz, że Chrystusa posłuchasz, to przyjmij do serca te Jego słowa, które skierował do swoich uczniów: „Kto was słucha, Mnie słucha, a kto wami gardzi, gardzi Tym, który mnie posłał.” Dziś Chrystus przemawia do nas przez wybranych przez siebie ludzi. Jeśli rzeczywiście jesteś gotowy słuchać Chrystusa, to uwierz wyżej przytoczonym Jego słowom. Nie gardź głoszącym Słowo Boże człowiekiem, by się nie okazało, że przez to gardzisz samym Chrystusem. To On podczas rekolekcji będzie przemawiał, to On będzie rozgrzeszał, upominał i dodawał otuchy, to On będzie nawoływał do poprawy życia – tak jak czynił to nad jeziorem Genezaret, w Jerozolimie i w Kafarnaum. To On chce się spotkać podczas rekolekcji ze wszystkimi swoimi uczniami, a że czyni to przez pośrednictwo człowieka-księdza, czy Mu tego nie wolno?

Fr Bogdan

@StMaryMagsPerth